Артистові-мадяреві
Юліанові Панкевичеві

На сонні ниви, на левади
Місяць сріблисті ллє каскади,
Сипле брильянтів срібні рої
На польні рожі і пової.

На ясні ниви, на левади
Леготом ельфів мчать громади,
Ловлять розсипані брильянти,
Сльози тремтючі, адаманти.

Ловлять розсипані брильянти
Сльози тремтючі, адаманти,
Линуть зі скарбами на гори
У зачаровані комори.

У зачаровані комори
Ельфи крізь сонні мчать простори,
Носять ті сльози, що упали
В днину на світі й сріблом стали…

Погаснуть зорі — на розсвіттю
Вийде людина у лахміттю,
Перехреститься, ме орати,
Скибу сльозами поливати.

За жемчугом зі економ днини
Ельфів громада в світ полине,
На золотисті візьме вози
Дорогі перли, людські сльози…

***